

Nr 839

Av herr **Sundelin m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 52, angående riktlinjer för arbetsmarknadspolitiken, m. m.*

I proposition nr 52 ang. riktlinjer för arbetsmarknadspolitiken, m. m., berörs bl. a. organisationen för arbetsprovning av handikappade samt statsbidrag till verksamheten.

Sedan lång tid har arbetsprovningen ansetts vara en statlig angelägenhet. För verksamheten har inrättats statens arbetsklirik i Stockholm. Då dess resurser under senare år blivit helt otillräckliga och långa väntetider uppstått för dem som hänvisas till provning, har på tillskyndan av de statliga myndigheterna såsom försöksverksamhet arbetsprovningsavdelningar upprättats i kommunal regi med 100 % statsbidrag till verksamheten. Under år 1965 var sålunda åtta dylika provningsavdelningar i gång. Organisationen avses komma att snabbt utvecklas ytterligare .

Arbetsmarknadsutredningen föreslog ingen ändring i statsbidragsförhållandena för arbetsprovningen. Arbetsmarknadsverket avsågs alltså även för framtiden svara för huvudmännens alla kostnader i samband med arbetsprovningen.

I propositionen har departementschefen inte funnit sig helt kunna biträda utredningens förslag härvidlag. Departementschefens förslag går ut på att bidrag till arbetsprovningsavdelningarnas anordnande och drift skulle utgå efter samma grunder som gäller beträffande arbetsträningsverkstäderna, d. v. s. kostnaderna för arbetsprovningen skulle i fortsättningen delas mellan staten och de kommunala huvudmännen.

Den föreslagna ändringen, vilken huvudmännen således inte haft möjlighet att yttra sig över i remissammanhanget, innebär en övervältring av kostnader från statsverket till vederbörande landstings- och primärkommuner. Detta gäller dels hälften av kostnaden för klienternas uppehälle, dels övervägande delen av övriga driftkostnader inklusive personal-, lokal- och materialutgifter m. m. Totalt torde på kommunerna vid bifall till propositionen komma att läggas en kostnad av storleksordningen 3—4 miljoner kronor med nuvarande omfattning av verksamheten.

Då arbetsprovningsverksamheten som nämnts befinner sig i ett uppbyggnadsskede är det väsentligt att ta till vara den stimulanseffekt som ligger i ett 100-procentigt statsbidrag.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

1. att riksdagen måtte uttala sig för att statsbidrag till

arbetsprövningsverksamheten, i anslutning till arbetsmarknadsutredningens betänkande, bör utgå med 100 procent enligt hittills gällande grunder, samt

2. att erforderlig uppräknig sker av förslagsanslagen under punkterna 9) och 10) i departementschefens hemställan.

Stockholm den 29 mars 1966

B. Sundelin (s)

David Gomér (cp)

John Lundberg (s)

Alf Andersson (s)
